

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și Administratiunea:
Brasiovu, piat'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese:
Mart'i'a, Joul'a și Sambat'a.
Pretulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu s'en
28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
la postele c. și r. și pe la dd. corespondenti.
Anunțurile:
un'a serie garmondu 6 cr. și timbru de 30 cr.
v. a. pentru șacare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retramitu.

Nr. 13.

Sambata, 31 Ianuaru | 12 Februaru

1881.

Solidaritate.*) 1860—1865.

Brasiovu, 16. Ianuaru.

IX. Un'a se desvólta dintr'alt'a; unu pasu a-duce altulu dupa sine. In conferenti'a din Ianuaru 1861 s'a constituitu in realitate partid'a romana guvernamentala. Acést'a partida, nu numai că avea o ratiune de a esistá p'atunci, pe candu politic'a guvernului centralu austriacu era favorabile p'ena la unu punctu óre-care causei poporului romanu, ci era și absolutu necesara pentru de a jocá rolulu unei medilocitóre între pretenșiunile guvernului și postulatele nationale romane.

Unde era inse la 1861 partid'a nationala opoziționala? Se fi fost óre esistenti'a acestei partide mai pușinu necesara? Ori că le-a fost posibilu archipastoriloru romani a suplini lips'a ei, facendu ei insisi la casu de lipsa opozițiune guvernului?

Cei doi archierei romani ardeleni, cari in ultim'a siedinti'a conferenției, au fost alesi cu aclamatiune de presiedinti ai „comisiunei permanente“, au crediutu in adeveru, că voru poté corespunde tuturor recerintieleru luptei pentru căstigarea drepturilor politice-nationale. In zelulu loru celu mare de a ajunge cătu mai curéndu la tint'a dorita, ei nu vedeau, că „Solidaritatea“ proclamata de conferenția nu era de ajunsu, că le lipsea unu radiemu puternicu pentru gréu'a actiune ce au întreprinsu și că acestu radiemu nu putea se fia de cătu poporulu insusi, espressionea curata și de sine statatóre a cerintieleru, dorintieleru și aspiratiuniloru lui. —

Si cine putea se dé espressione vointiei adeverate a poporului mai bine decâtu unu partidu nationalu, care se apere și se sustiena cu tenacitate marile postulate ale programei nationale formulate in Campulu Libertatii?

A fi omu de incredere a celoru dela ocármuire și ale opune totodata vointi'a de sine statatóre a poporului era o imposibilitate și cu atátu mai v'ertosu, cu cătu guvernulu austriacu, cu tóta bunavointi'a ce-o aratá față cu poporulu romanu, era unu guvernulu strainu de dorintiele și aspiratiunile lui. Era claru, că Archierii romani cá consiliari ai Maiestatii Sale și cá ómeni de incredere ai guvernului seu, care procedea in modu dictatoricu, nu puteau se contrapuna vointiei guvernului vointi'a nationala, decâtu numai in forma de umilita rogare și singur'a arma, cu care se puteau servi in contra ministriloru inderetnici, era asternerea plangeriloru loru la peciórele tronului. Si care putea se fia in cele mai multe casuri rezultatulu? Maiestatea S'a, cá monarchu constituționalu, déca nu voiea se provóce o cestiune de cabinetu, trebuia se recomande acele plangeri spre vindecare earasi ministriloru.

Eata dér circulu in care avea se se iuvérte opozițiunea ce-o puteau face Archierii vointiei guvernului. La 1866 unulu din Metropoliti seriea, cătra colegulu seu: „...Esclenti'a T'a esti Metropolitu, care trebuie se cunoseci datorintiele cele oficióse, — desi adesea neplacute — cătra guvernulu. . .“

Precum se vede dér' din aceste cuvinte Archieroulu memoratu a recunoscutu insusi la 1866, că propunerea ce a facut'o in siedinti'a prima a conferenției, dela 1/13 Ianuaru 1861, cá: „natiunea romana reprezentata in conferenția se se dechiare și cu acést'a ocaziune de natiune politica și independenta față cu celelalte natiuni“ n'a potutu avé alta valóre practica decâtu numai de a servi de decoratiune la constituirea partidei romane guvernamentale.

Ei bine! cine erá se apere și se sustiena independenti'a nationala? Comisiunea permanenta? —

*) A se vedé Nrii 84, 100, 101, 102, 103 și 104 ai „Gaz. Trans.“ din anulu 1880 și Nr. 4, 5, 7, 8, 10 și 12 din 1881.

Dupa cele desvóltate p'ena acuma este claru și neindoiosu, că acést'a comisiune presidata de doi Archierei, de diferita confessiune, cari insusi recunoscura, că aveau „datorintie oficióse, adesea neplacute cătra guvernulu“, tóte le putea face, numai independenti'a nationala nu-o putea aperá. Acést'a problema grea numai partid'a nationala de sine statatóre ar' fi potut'o luá asupra-si și resolvá cu óre care succesu.

Partid'a nationala dela 3/15 Maiu 1848 inse nu era reprezentata in conferenția, s'en era representata abia prin căti-va membri, cari trecea de „ultra pessimisti“; ear' „aprigii radicali“, cari se multimea și cu pușinu și primea totu ce li se dá, mergea barbatescu cu curentulu „Solidaritatii“ inaugurate de conferenția.

Se poté sustiené óre sub asemeni impregiurari, că in conferenti'a dela 1861 a fost reprezentata „natiunea romana“? Déca natiunea ar' fi fost acolo, atunci ce lipsa ar' fi mai avutu ea se 'si proclame din nou independenti'a nationala dupa ce o facuse acést'a la 3/15 Maiu 1848?

La conferenti'a dela 1/13 Ianuaru 1861 n'a fost reprezentata in realitate, decâtu o fractiune mica a poporului romanu. Acést'a fractiune usurpandu-si conducerea esclusiva a „causei nationale și confessiunale“ și monopolisandu astfelu vointi'a natiunii a luat'o mare și grava respundere asupra-si inaintea viitoriului.

Acést'a au recunoscut'o și Archierii presiedinti ai comisiunei permanente, candu au convenitu amendoi asupra urmatóreloru cuvinte ce le-a adresatu in Februaru 1867 unulu celuilaltu:

„... Faptele nóstre in caus'a nationala sunt „acumu obiectulu trecutulu și alu istoriei natiunale; inzadaru vomu voi noi, a ni le impená „și infrumsetiá, căci istori'a ni le va trage la „nepartinitoriulu seu tribunalu. . .“

Cronic'a evenimenteleru politice.

In diet'a croata a fost vorb'a de aceea cá óre să se modifice § 33 din pactuiu croato-ugaru, ca numerulu deputatiloru croati in diet'a din Pest'a se nu devina prea mare. Resumamu mai la vale desbaterea din siedinti'a dietei croate dela 8 Februaru:

Dupa raportorulu Miscatovici care a recomandatulu proiectulu spre primire a vorbitu Mrazovici, care dice cá deputatiunea regnicolara n'a avutu imputernicirea de a modifíca § 33 alu pactului fara invoirea prealabila a dietei; desi concede cá incorporarea granitiei este unu momentu insemnatu in viéti'a Croatiei, totusi i se pare nedreptu și nedemnu, cá Croatii se se abata dela principiulu exprimat in legea de impacare. Acestu principiu cere cá reprezentantii Croatiei se se inmultésca in mesur'a in care se maresce poporatiunea ei prin incorporare. Déca s'ar' primi compromissulu propusu, acést'a ar' fi o dejosire a Croatiei și la o asemenea dejosire nu se va invoi niciodata. — Rubido-Zichy vorbesce pentru proiectulu, elu dice: Séu ne invoimu séu crebue se renuntiamu — si între aceste doue alegerea nu e grea. Trebuie se ne gandimu si la consecenție. Br. Rucavina protestéza in numele poporului in contra proiectulu, care — dice — dovedesce, cá stomaculu croatu le suferé tóte. Marso nu va concede niciodata cá granitia se devina o marfa de vendiare. Kossuth dise la 1848 cá nu găsese Croati'a pe charta și acuma istoriculu Pesty reclama si Slavonia cá pe-o provincia maghiara. Déca vomu totu face la concessiuni vomu deveni si noi provincia maghiara. Georgevici crede, cá Ungari'a fiindu slaba, Croatii ar' poté căstigá multu mai multu avendu numai ceva-energia. Crestici (presiedintele) sustiene cá deputatiunea regnicolara si-a luatulu mandatulu spre modifícare §-ului

33 din inaltulu rescriptu reg. Voinovici dice: Astadi Maghiarii ne ceru se modifícamu §-ulu 33, mâne va veni altu § la rëndu și asia voru ciuntu întregu pactulu. Nu e bine se se asemenea autonomi'a Croatiei cu a tieriloru cislaitane, căci Croati'a a salvatu Europ'a de invasiunea turcésca și tronulu in 1848. (Numai Croati'a?)

Diarulu „Egyetértés“ citéza o corespondinti'a a „Gazetei de Coloni'a“, dupa care Maiestatea S'a, imperatulu și regele Franciscu Iosifu ar' fi disu cătra o persóna de rangulu inaltu: „M'am convinsu cá cu dualismulu nu se poté guverná.“

O scire interesanta sosese din Vien'a. Ministrulu de instructiune austriacu br. de Conrad a declaratulu in siedinti'a comisiunei budgetare in numele guvernului, cá elu (guvernulu) recunósce pe deplinu cá postulatele cehice sunt indreptatite și cá pe cale legislativa se va face totu ce se va poté pentru desvóltarea instructiunei superióre cehice. Se astépta dér' cá in curéndu se va presentá camerei unu proiectu de lege, care va cere séu impartirea in doue a universitatii din Prag'a, séu crearea unei noue universitati cehice. Nemtii se temu inse cá nu cumva prin numirea continua de noi professori slavi, universitatea se devina cehica inainte de a se desbate acelu proiectu.

Organulu bismarckianu „Norddeutsche allg. Ztg.“ publicá Mercuri unu articulu, in care isi exprima temerea, cá Gambetta ar' avé planuri resboinice. Acést'a voiesce se-o deduca din tonulu ce lu observa organele gambettiste. Temerea acésta a tienutu 48 de óre, dupa aceea totu „Nordd. allg. Ztg.“ vine și se linistesce pe sine declarandu, cá totusi curentulu de pace este predominantu in Franči'a. Bine observa unu diariu, cá deórece d. Gambetta nu va dispere asia curéndu de pe scena, organulu berlínesu i se va dá inca destula ocaziune de a dá espressione ingrigiloru sale.

In camer'a francesa s'a desbatutu dilele acestea proiectulu de lege pentru introducerea divortului. Acestu proiectu de lege a fostu sustienutu de republicani, cá d-lu Léon Renault siefulu centrului stangu și combátutu pe langa ministrii de interne și de justitia și de d-lu Henricu Brisson uuulu din siefii stangei republicane. Discursulu acestuia pare a fi datu lovitur'a de gratia pomenitei legi. Brisson facu in adeveru unu caldurosu apelu cătra camera, cá acést'a se nu creeze ministeriului difícultati nefolositóre și se nu se atinga de singur'a institutiune sociale remasa neatinsa p'en'aci, deórece prin acést'a republic'a insasi ar' poté fi adusa in pericolu. In urm'a discursului d-lui Brisson proiectulu de lege alu d-lui Naquet pre langa tóte puternicele opintiri ale d-lui L. Renault a fostu respinsu cu 261 de voturi contra a 225.

In Angli'a intréga opiniune politica se ocupa numai cu cestiunea irlandeza: Asociatiunile irlandeze radicale din Londra arangiara in 7 Februaru in Trafalgar-Square unu meeting contra proiectulu de lege de a se introduce mesuri coercitive in Irlandi'a. In acestu meeting s'a arsu o copia tiparita a legi d-lui Forster și apoi s'au luatulu mai multe resolutiuni contr'a politice, ce urmaresce in Irland'a guvernulu d-lui Gladstone.

Se dice, cá agitatorulu fenianu Davitt arestatatu de curéndu va fi eliberatu, indata ce se va linisti actual'a agitatiune din Irland'a, déra numai sub espress'a conditiune, cá elu nu se va mai reintórce in Irland'a. Unu patriotu de tali'a d-lui Davitt va preferi de siguru remanerea in inchisóre unei conditiani atáta de nedemne. Autoritatile anglese imprastia in modu ostentativu scirea, cá arestatulu in inchisóre dela Portland se bucura de unu tratamentu esceptionalu. Unu deputatu din camera a interpelatu pe guvernulu in privinti'a motiveloru arestare d-lui Davitt. Ministrulu Har-

court response, că guvernul a avut motivele cele mai serioase și mai urgente pentru arestarea d-lui Davitt, interesul binelui publicu iuse 'lu impedita de a comunica aceste motive. Se vede că nu sunt prea tari!

Scirile privitoare la conflictul greco-turcescu continua a fi încă foarte contradictorii. O chiarificare mai mare în această încercată cestiune se aștepta numai după sosirea d-lui Göschen la Constantinopolu care acum merge pentru a doua oară, că ambasadoru extraordinariu, în capitala imperiului otomanu. În drumul său spre Stambul se opri în Berlin pentru că se confereze cu d-lu de Bismarck și cu d-lu de Hatzfeld ambasadorul Germaniei la Constantinopolu, care se afla de prezentu în concediu, în privința mijloacelor de a aplană într'unu modu pacificu conflictul diatre Turci'a și Greci'a.

Dupa cum se scrie din Berlinu, d-lu Göschen, ar' fi plecatu de acolo spre Vien'a fara de a fi pututu ajunge la o întielegere prealabilă cu principele de Bismarck, de vreme ce vederile Angliei în privința granițelor greco-turcesci diferescu că ceriulu de pamentu de ale Germaniei. Se dice că d-lu Göschen nu a avut nici în Vien'a unu succesu mai mare decâtu în Berlin, deoarece între cabinetele din Vien'a și din Berlin domnesce unu deplinu acordu în privința conflictului turco-grecescu.

Relativa la pertractările din Constantinopolu în privința cestiunii grece, se telegrafăza cu dat'a de 5 Februaru: „că reprezentanții puterilor s'au intrunitu eri, pentru că se se întielega în privința modului de urmatu la deschiderea pertractariloru cu înalt'a Pôrta relativă ca cestiunea fruntariiloru grecesci. N'au ajunsu inse la nici unu rezultat, deoarece St. Iohn insarcinatulu de afaceri anglesu a declarat, că n'a primitu delă guvernulu său încă instrucțiunile necesarii pentru acestu căsu. Tienut'a Angliei în acțiunea de față este de o rezerva batătoare la ochi.

D-lu Iohn Lemoine, genialulu redactoru alu diarului „Les Débats“ anuncia în privința cestiunii grecesci unu felu de judecată epigrammatică, care este prea adevărată. Elu dice: „Grecii au dreptu, Turcii încă au dreptu numai marile puteri au nedreptu.“ Cam asemenea judeca cestiunea și „La République française“ care constata reunirea cabinetelor. Organulu d-lui Gambetta scrie: „Ambasadorii din Pera au soluțiunea cestiunii grecesci în manile lor. În timpul din urma s'au datu grele lovituri creditului lor și s'a disu că unii din dumnealor susținu astadi tесе cu totulu opuse la acelea pe care le susțineau înainte cu doi ani. S'a sioptitu Portiei, că ea are dreptu să se opuna pretensiuniloru grecesci, după ce i-se declarase cu staruintă, că ea are nedreptu. Aceste contradicțiuni voru lasa urme pentru că orice gresiela și are resplat'a. Acest'a este numai unu motivu mai multu că ele se fia îndreptate fara amanare. Acțiunea izolată a singuraticiloru ambasadori puté-o-va face această? Noi n'o credemu. Pôrta a pututu să se subtraga delă obligațiunile sale numai pentru că puterile n'au fostu unite și ea nu va întârzi să descopere în abandonarea unei acțiuni comune dovadă despre diversitatea de pareri între puteri.“

Diarului „Bohemi'a“ i-se scrie din Triestu: „La consulatulu grecescu de aci stau espuse de câteva dile liste de subscripțiune la imprumutulu nationalu grecescu de 120 de milioane de franci, și în mai puținu de 6 dile a subscrisu coloni'a grecescă de aci considerabil'a suma de 600,000 de franci, abstragându delă însemnatele sume, ce s'au tramisu de aci mai înainte la Aten'a că daruri patriotice. În curcurele grecesci de aci izbucnirea resbelului contr'a Turciei seu la dincontra a unei revoluțiuni în Greci'a este considerată, că inevitabilă. De aci se transportă în continuu arme și munitiuni la Greci'a și în Fiume se fabrica 60 de torpedi în contulu guvernului grecescu.“ — Din Aten'a se scrie, că subscripțiunile pentru crucea rosia ieu unu cursu foarte bunu.

Comersantulu en gros Marasli din Odessa a subscrisu elu singuru 160,000 de franci, coloni'a grecescă din Constantinopolu a subscrisu 850,000 de franci, era cea din Romani'a 20,000 de franci.

Este cunoscutu că în Itali'a se începuse o mare agitațiune în favorea Greciei. Acest'a agitațiune a luat unu sfârșit-pușinu magulitoriu pentru Greci. Deputatulu Cavallotti, care este consideratu, că cel mai aprigu propagatoriu alu cauzei grecesci a fostu dilele trecute la Alassio, unde petrece betranulu

Garibaldi, că se se întielega cu acest'a în privința unei expedițiuni de voluntari, care se mărge să se lupte pentru cauz'a elina, s'a întorsu inse, precum se spune, cu totulu desilusionatu. . . Impregiurarea, că banii necesarii „per la gran' cosa“ nu începuse de locu se incurga a fostu cauz'a de disolvarea tôte comitetele, ce se formaseră în acestu scopu. . .

În Spani'a s'a întemplatu o crisa ministeriale: D-lu Canovas del Castillo, care de caudu domnesce regele Alfonso a fostu mai neinteruptu în capulu afaceriloru, și-a datu demisiunea d'impreună cu întregulu cabinetu. Caus'a demisiunii se dice a fi refusulu regelui de a'si dá învoirea la unu proiectu de lege financiaru, care avea de scopu o conversiune a datoriei publice. Retragerea d-lui Canovas va fi regretată atâtu în intrulu câtu și afara de Spani'a, cu atâtu mai puțin, cu câtu densulu renegându 'și vechiele sale idei liberale se aruncase în timpul din urma cu totulu în brațele reacțiunii clericale.

Successorul d-lui Canovas, va fi d-lu Sagasta siefulu celu mai autorisatu alu partidei dinastice din Spani'a. Elu este unulu din acei oameni, care au jucat unu mare rol politicu în decursulu și în urm'a revoluțiunii delă 1869 a generalului Prim. În timpul domniei regelui Amadeu a fostu în mai multe rânduri ministru-presiedinte. Omenii cu trecutu politicu bine marcatu cari facu parte din noulu ministriu spaniolu sunt generalii: Pavia și Martinez-Campos. Celu dantaiu și-a castigatu o tristă celebritate prin pronunțiamentulu său din Madridu la anul 1874 prin care a resturnatu guvernulu redublicanu, în fruntea caruia se afla pe atunci illustrulu Emilio Castelar și a proclamat că siefu alu noului guvern pre ambiciosulu Serrano. Pe acest'a apoi l'a resturnatu generalulu Martinez Campos prin pronunțiamentulu său din Cadix, în favorea minorenului Alfonso. După ratificarea acestui pronunțiamentu din partea întregii armate, elevulu Teresianului din Vien'a parasindu bancile școlii puté intră, că rege în capital'a Spaniei fara se întempline vre-o împotrivire. . . Preșenti'a în ministriu a celor doi generali foarte pricepuți în treburi de pronunțiamente nu este tocmăi de bunu auguru pentru viitoriulu domniei regelui Alfonso. . . De altcum pen'acum nici unulu n'a lasatu se tréca o singura ocașiune fara a da o energică espressione celor mai dinastice sentimente. — Trecutul politicu alu siefulu noului guvern este o garanție, că se va inaugura și în Spani'a o nouă era de libertate și de toleranță politică pe cari guvernulu d-lui Canovas le proscrisese cu totulu din crediulu său politicu.

Toastulu, ce l'a tienuta principele Neculae alu Munte-negrulu în sanătatea regelui Georgios alu Greciei cu ocașiunea serbatórei nationale delă Baitze — despre care amu raportu într'unulu din numerii precedenti ai „Gazetei“ — candu a daruitu d-lui Logothetis reprezentantulu Greciei la Cetinje unu handjar, n'a fostu tocmăi după gustulu guvernelor din Vien'a și din Berlinu. Aceste guverne cari astadi sunt cu totulu pe partea turciloru au cerutu, după cum se spune, într'unu modu foarte energicu esplicari guvernului din Cetinje în privința acelu toastu. În urm'a acestor'a guvernulu munte-negrinu desminte cele raportate în privința acelu toastu, caruia se pare, că nu i-a lipsitu de câtu foarte puțin lucreu pentru a pune focu prafariei Orientului.

În fapta cetimă în „Corr. Pol.“: Suntemu în pozițiune se damu raportulu nostru rectificarea aceea, că agentulu diplomaticu alu Greciei a asistatu numai din întemplanță la serbatórea nationale delă Baitze. Principele Neculae a daruitu ce e dreptu d-lui Logothetis unu handjar, fara ca-se fi pronunțiatu inse cătra elu alocutiunea reproducă în corespondența noastră. Cuvintele principelui, care era adresate cătra toti cei de față, se marginira la unu simplu toastu fara culóre politică în sanătatea regelui Georgios. — Pentru ce se voru fi temendu asia de tare pēna și de unu nevinovatu toastu prea puternicele guverne din Vien'a și în Berlinu?

În numerulu precedentu amu publicatu o epistola a d-lui maresialu Moltke, cătra d-lu Bluntschli în care 'și espune vederile ce le are în privința resbelului. Aceste vederi sunt într'o flagrantă contradicțiune cu vederile ce le avea renumitul maresialu în aceea-si materia nu mai departe decâtu în anul trecut. Eata ce dicea în adeveru într'o epistola adresată unui lucratoriu:

„Cine ar' fi acel'a, care se nu aiba întim'a dorința se véda micșiorându-se grelele sarcini militare, ce este constrinsă se le pôrte Germani'a din cauz'a pozițiunii sale geografice în mijloculu veciniloru celor mai puternici? Nici principii nici guvernele nu potu se n'o aiba; impregiurari mai ferice voru puté veni numai după ce voru ajunge tôte popórele la convingerea, că orice resbelu, chiaru și celu victoriosu, este o nenorocire natională. A însufă această convicțiune n'o pôte nici chiaru puterea imperatului nostru; ea se pôte nasce numai din o creștere religioasă și morală mai bună a popórelor, unu fructu a sute de ani de dezvoltare istorică, pe care nu-lu voru vedé nici unulu din noi doi.“

D. Ioan Balaceanu, tramisu extra-ordinarului și ministru plenipotentiaru alu Romaniiei pe langa Majestatea Sa Imperială și Regală Apostolică, și d. I. I. de Tschudi, tramisu extra-ordinarului și ministru plenipotentiaru alu consiliului federalu alu confederațiunii elvetiane pe langa aceeași curte, au preschimbatu la Vien'a, în diu'a de 19 (31) Ianuaru a. c., ratificarile tratatului consularu încheiatu între Romani'a și Elveti'a, la 14 Februaru 1880. Acestu tratatu, alu carui textu, votatu de corpurile legitime și sancționatu de M. S. R. Domnulu, s'a publicatu în Monitorulu oficialu Nr. 7, din 11 (23) eurentu, a intratu dér' în vigóre cu începere din diu'a preschimbării ratificariloru, conform art. 12.

La alegerea Camerei comerciale din Brasiovu.

Apelu

cătra comercianții din Brasiovu cari au dreptulu de alegere.

La 19 Februaru a. c. st. nou se va efectui nou'a alegere a membriloru Camerii comerciale și industriale din Brasiovu.

Este necesaru că în aceea Camera să se aléga atari membrii, cari posedu cunoștințele recerute pentru de a reprezentă și aperi interesele comerțului și a le industriei în tôte direcțiunile.

Subscrișe Societati comerciale s'au unitu într'acolo că se declare la acestu postu onorificu pe urmatorii 16 comercianți din Brasiovu, că pe cei mai apti.

Deci onorabilii comercianți, cari au dreptulu de alegere, se invită, că, la alegerea ce se va efectui în Sambat'a. procsimă, se 'și concentreze voturile lor, asupra acestor candidati, propusi de ambele Societati comerciale.

Brasiovu 12 Februaru 1881 st. nou.

Societatea negociatoriloru romani de comerțu levantinu, prin

Gremiulu negociatorescu din Brasiovu, prin

Diamandi I. Manole

Presiedinte

Carolul Jekelius

Presiedinte.

1. Aronsohn Loebel.	9. Lázár Gerő.
2. Ciureu Nic. Theodor.	10. Manole Diamandi.
3. Dusoiu Ioane.	11. Nicolau Constantin.
4. Fabricius Carolu.	12. Persoiu Ioane.
5. Gmeiner Iulius.	13. Popovici Ioane T.
6. Günther Eduard.	14. Safrano Ioane A.
7. Heschaimer Adolf.	15. Schmidt Carolu.
8. Kamner Eduard.	16. Vasady Iosef.

Sinc'a-vechia 9 Februaru 1881.

Onorate D-le Redactoru! Cu ocașiunea organizării politice a comunei Sinc'a-vechia întemplanță în 30 și 31 Ianuaru a. c. a avutu locu și pertractarea seu mai bine disu cercetarea fondului scoleticu confessionale gr. cat. localu despre care fusese vorb'a prin colónele diariului d-vóstre.

În ședința plenară a reprezentatiei comunale convocată spre acestu scopu d. pretore Gridanulu, conformu mandatului avutu delă superioritatea s'a, a facutu o cercetare serioasă, a careia rezultat a fost că între alte anomalii în decursulu cercetariloru previe după funtanile fondului pretinsu a datu de cuitanță, din care se vede că unu d-nu advocatu a a primitu 265 fl. onorariu delă D-lu cassariu Iosifu Stoica fara autorisare competentă.

În urm'a acestei cercetări a urmatu destituirea D-lui notariu Stoic'a care se încercase se trafice școl'a confessională comitetului grantiariescu.

Poporulu din acea comuna dá lauda și mulțămita lui D-dieu, că prin destituirea D-lui notariu i-a suris speranța de a respiră mai liberu și a se întari în credința de a se regenera, că-ce s'a delaturatu persón'a confusiuniloru și-a desastrelor ce nu mai încetau. Este bine să se urmeze bar-

batesce cu cercetarile, că-ee numai asia se potu scapá comunele de câte unu infidelu si pseudo-conducătoriu.

U n u s p e c t a t o r e .

Publicamu mai josu o corespondintia prin care d-nu notariu cercualu din Zamu P. Fogarasiu se încerca a combate cele ce s'au scrisu in corespondinti'a dela Dev'a din Nr. 97 alu „Gaz. Trans.“ asupra atitudinii pretorelui din Ili'a Muresiana. Facemu acést'a, pentru că voimu se fimu si se remanemu impartiali si drepti si fația de contrarii nostri. Nu potemu inse se nu declaramu cu acést'a ocaziune, că suntemu convinsi despre onorabilitatea corespondintelui nostru din Dev'a si speramu firmu că deca se va convinge, că informatiunile ce le-a capetatu au fost false, se va grabi se le rectifice insusi in publicu. Incátu ia succésu d-lui Fogarasiu a resfrange asertiunile sale, publiculu cetitoriu póte judecă din urmatórele :

Din comitatulu Hunedórei 4 Ianuaru 1881.

Prea Onorate D-le Redactoru ! In „Gazet'a Trans.“ Nr. 97 din anulu trecut de dto Dev'a 10 Decembre s'au publicatu una corespondintia, pe care stimata redactiune luandu-o de basa, au publicatu dintr'insa in articolulu de fondu Nr. 96, producendu cele din corespondinti'a sasu citata. Corespondinti'a in partea cea acusatore apasa greu in cumpena asupra pretorelui cercului Ili'e Muresiana, pre candu acele acuse suntu fara temeiu Te rogu Prea On. D-le Redactoru a dá locu la corespondintia mea, carea fara partinire de persóna, ci descoperindu lucrulu in golatatea s'a, se va convinge totu natulu pe că domnulu corespondinte a fostu reu informatu si deca informatorii d-lui voru avé motive adeverate despre ce eu nu am consciintia, atunci este in totu dreptulu seu, ce eu nu credu că a avutu candu a cutezatu a da publicitatii acea corespondintia. —

Respundiendu eu la aceea corespondinti'a. facu unu servitiu publiculu descoperindu adevverulu de o parta, — de alta parte modulu cum amu poté ajuta poporulu, si in ce sta dator'i'a nóstra cá romani fația cu popóru lipsitu de intelegintia, cum e in comitatulu Hunedórei. —

Cu dreptu cuventu nu ne potemu mandri ca in comitatulu Hunedórei amu avé intelegintia romana care se precumpenésca numerulu celu mare de locuitori romani precum este intelegintia de alta natiunalitate fația cu locuitorii de acele natiunalitati din acestu comitatu.

Suntemu unu numeru considerabilu, dér' sorte a dispusu astfelu, că in acestu comitatu nu numai intelegintia laica este pricina, ci chiaru lipsa de preotu este veduta in multe parti, pentru că din lipsa si astadi in secululu alu 19-lea se hirotonescu preoti cu puçina sciintia, — potemu dice mai ca nainte cu 100 do ani, (Red?) esemple de aceste destule, — ce se dicemu de invetiatori ! numai celu ce este in aceste parti póte vedé si cunosce; a se publica cum stamu cu scólele ar' fi socotite de scornituri, neadeveruri, si in fine ar' fi o blamare pentru cei ce stau in fruntea scóleloru nóstre confessionale, — de ce me ferescu, — destulu le sunt admonarile pentru necorecta si ilegal'a inspectiune din partea autoritatiloru politice. — Se constatéza dér' cá poporulu nu are intelegintia destula si in provincia carea prin fapta, cuvinte si invetiaturi ocazionale se lumineze, se invetie poporulu a se feri de nelegiuri cá se nu devina judecatu; de aici urméza că intregu comitatulu cu puçina esceptiune este reprezentatu mai si numai prin intelegintia din Dev'a, care consta dintre cei mai inteligenti barbati in tóte ramurile, — de aceea noi cei dela sate am dori cá intelegintia din centrulu comitatulu in tóte afacerile natiunale se fia conducatorii cei adeverati interesanduse de totu ce este bunu, frumosu si salutariu intru prosperarea tutóru romaniloru acestui comitatu. Candu noi dorimu aceste dela intelegintia din centru, — atunci se ne permita a-le descoperi si acea neplacuta inpregiurare vediendu că in locu de ajutoriu se afla câte unu domnu corespondinte care prin zelulu celu mare cá se nu fia marcatu de stupidu, perfidu seu lasiu, mai multu strica de câtu ajuta, aratandu publiculu neadeveruri, precum e corespondinti'a datata din Dev'a si publicata in Nr. 97 a G. T.

Romanulu trebue se fia dreptu si totu-déuna se póta stá cu frunte serina fația de ori si cine; a se publicá neadeveruri intr'unu organu romanu, insemneaza că suntemu ómeni malitiosi; se nu apara astfelu de opiniuni la cei ce ne considera de contrarii, de nepatrioti, — se nu aiba temeiu a se apucá de noi câtu e negru sub unghie, se fimu totu-déuna sinceri si seriosi cá se ne póta respectá ori si cine. Corespondinti'a din cestiune nu a ajutatu nimicu nici poporulu din acestu comitatu si nici natiune, ci póte cá a produsu mai mare indignatiune, cunoscendu nu numai maghiarii ci si chiaru romanii cá in acea corespondintia suntu publicate neadeveruri. Chiaru d-lu corespondinte convingendu-se prin fapta ar' trebui si va recunósce, cá prin informatiuni false s'a insielatu amaru. Déca trebue cá se reparamu ce este stricatu; deca reputatiunea nóstra cere cá se fimu drepti

si sinceri, atunci ne va permite d-lu corespondinte câtu ori si cine a arata onoratalui publicu fara sféla, fara magulire purulu adevveru.

Eata dér' caus'a causei :

Baronii Iosica cáta padure au nu sciu, fia dupa d. corespondinte mii de jugere, la atáta padure trebuescu fiescu 10 gornici jurati si unu inspectoru; cine suntu gornicii cine e inspectorulu este causa privata a baroniloru Iosica, cá gornicii aducu bani de glóba si-i predau inspectorulu si inca in sume considerabili, eara e causa privata, atinge averea baroniloru, deca gornicii aduna bani de glóba si preda inspectorulu este aici nati'a perclitata ? nu me princepu ! — pentru cá celu ce au datu glóba de buna voie (? Red.) la gornici nu o au datu cá nu e vinovatu. Spuna ori si cine cu mintea senatósá. — Cealalta parte cá inspectorulu Matyes e fórtu avutu, eara nu atinge caus'a comuna, e treba domniloru baroni deca au asia inspectoru (? Red.). In corespondintia este atacatu fórtu adencu si pretorele cerculu Ili'e Br. Kemeny; pretorele cá ampioiatu inca de sub tempulu absolutismulu, care se tine strinsu de litera, de § nu numai pentru padurile d-loru baroni, ci ori ce prevaricatiune de campu ori de padure este luata sub cea mai mare precautiune chiaru deca frate pe frate acusa; celu vinovatu este aspru pedepsitu. — Vorba pretorelui e: fia omu de omenie, nu fure, nu faca dauna la nime. Cá pretorele globesce pre fiecare dupa averea ce-o are nu e dreptu — pretorele întreba mai antaiu pre gornicu: „este dreptu cá omulu acést'a a facutu pagub'a, cu care 'lu arati“, — si 'i dice: „baga de seama gornicule cá deca nu spuni adevverulu si omulu acést'a va dovedi cá ai marturisu neadeveru te manca temnitia 4—5 ani“, — si dupa ce gornicul spune cá aratarea lui e adevverata, pretórele spune acusatulu 'nainte urmarile dupa fapta si lasa partidele deca se potu inpacá bine de nu judeca pre vinovatu la platirea daunei si-i dictéza pedeapsa dupa lege. —

Este omu pre fația pamentulu care ar' poté spune cá acést'a procedura este ilegalá, neumana ? si candu procedura pretorelui o afla corecta si officiu de vice-comite in unele casuri chiaru si ministeriulu e totu pretorele de vina ?

Preste aceste corespondinti'a din cestiune cuprinde si altu neadeveru colosalu in câtu te minunezi cá cuteza cineva a scrie astfelu de neadeveruri, — si adeca asertiunea, cá pretorele „si-a facutu case de peatra, ambla in careta cu 4 cai si si-a-a castigatu avere cá unu baronu, eara candu a venitu la Ili'a a venitu cu straiti'a in bétá.“ — Pretorele baronu Kemény se trage din famili'a baroniloru Kemény, e de origine maghiaru si are politic'a s'a maghiara (1 Red.); nu-i póte negá nimenea, cá nu posede averi mari, este dreptu, dér' candu a venitu la Ili'a nu a venitu cu traist'a in bétá pentru ca si atunci au fostu pretore in altu locu si averea nemisicatóre ce-o are cá parte dela parinti nu a potut'o aduce cu sine, — eara in Ili'a are mosiia dobendita ca parte cu soçi'a, pre care mosiie si-au claditu casa, si nu case de lucsu cá la unu baronu, ci dupa putintia din lemne, bårne nu de peatra, pentru care póte cá este datoriu si astadi, — de 4 cai nu e nici vorba; aceea cá are o careta, nu e mirare, mergeti in Ungaria in comitatele invecinate si veti vedé pre notarii comunali amblandu cu carete cá nisce principii cu servitori in livre, de ce se nu aiba si la noi unu pretore o careta ? cá a cumperatu mosii in Ili'a nu e adevveratu, mosiia ce-o are in Ili'a este mosiia d-lui Borbat, ce-o au datu fiecei sale cá parte. Casa de peatra nu-i, careta cu 4 cai nu-i, servitori in livre nu suntu, mosiie agonisita in Ili'a nu-i, prin urmare cele scornite suntu neadeveruri. — In câtu se atinge de stimarea romaniloru in genere seu numai si in cerculu seu pretorialu, marturisesca chiaru preotii si invetiatorii cum suntu tractati si spriginiti in causele lor, — eara deca se intempla cá vre unu preotu trece preste calapodu, nu este crutiatu pentru cá e preotu; am spusu cá pretorele este ampioiatu se tine de litera, de §, nu ai ce-i face (! Red.) — Punu intrebarea: unu pretore de romanu pe unu facétoriu de rele deca nu laru pedepsi dupa fapta bine face ? eu dicu, cá nu face bine pentru cá da ansa la nelegiure si prin astfelu de procedura nu e salvata nici caus'a, nici natiunea nóstra.

Standu lucrulu astfelu si cutezandu eu a arata onoratalui publicu purulu adevveru, nu voiu fi reu intielesu nici de d-lu corespondinte nici de onor. publicu cetitoriu — póte cá se voru aflá cari voru dice de ce aperu seu desvinovatiescu pre unu ampioiatu maghiaru; — 'nainte am disu, cá acést'a o facu fara magulire si cá cei ce cunoscú starea lucrulu din apropiere se nu fimu si noi marcati cá consimtimu cu scrietoriulu corespondintii pentru cá cu corespondintie de acele marturisescu sasu si tare nu ajutam causei nóstre nimicu.

Are dreptu totu insulu, si avemu datorie toti a priveghiá despre tóte cele ce se petrócu spre binele si reulu poporulu, avemu dreptu a combate ilegalitatile ce se facu inse cu arma adevverulu, si datoria nostra este cá se ajutam causei atunci, se ne uitamu in pregiurulu nostru si se ne intrebamu unulu pe altulu care câtu si ce bine a facutu pentru natiune, — a strigá cá sum romanu, a lamenta cá

suntemu asupriti si a ne uitá unula spre altulu nu folosimu nimicu.

Déca 'mi este si mie concesu cá se 'mi descoperu prea modésa mea parere cum am poté ajuta poporulu nostru, ar' trebui a ne pune umeru la umeru se lucramu intr'o intielegere, ar' fi de doritu cá in centrulu comitatulu intieleginti'a romana se se intereseze de sórtea poporulu intru tóte lipsele lui incependu dela scólele satesci, aceste se fia controlate, a se constata neajunsurile si in ce modu ar' fi a se delatura; candu si candu cu ocaziuni bine venite câte unu membru se mérga printre poporu se-i tina invetiaturi morale; cum se-'si cultive pamenturile, felusulu dela pomi, folosulu crutiarii padurilor, a lu invetiá a se feri de beuturi spiritóse s. c. l. Atunci vediendu poporulu pre barbatii inteligenti din sangele seu cá se intereseza de sórtea lui, intieleginti'a romana va castgá increderea poporulu, se va convinge cá ce le spune si din porunca este numai intru folosulu seu propriu (? Red.) atunci si atunci nu ne va judecá nimenea de pasivi, acést'a activitate ar' avé multu folosi si bunu rezultatu, si nu ne-ar' inputá nimenea, cá ne interesamu intru marginile legii de sórtea poporulu nostru celu blandu si bunu. Aceste se le facemu si atunci ne implinimu o datoria santa si atunci vomu poté dice cu mandria cá nu suntemu stupidi porfidi ori lasi.

Anulu 1881 s'a inceputu, vomu vedé la finea anului ce sporiu amu facutu intru inaintarea si prosperarea culturala a poporulu nostru din acestu comitatu. Eu cá unu omu dela satu o dicu precum semtu. Rogu se fia bine intielesu, si domii inteligenti din centrulu comitatulu suntu rogati a nu se superá candu ii previnu cu acést'a mea prea modesta parere. Sciu inainte ce 'mi voru dice, cunoscú fórtu bine opiniunile inse ii rogu inca odata cá deca afla unu espedientu mai salutariu, atunci la lucru, cá cu bucurie vomu sprigini, si fora nici o siovaire, cá cu noi este Dumnedieu si Dumnedieu ajuta dreptatii.

Petru Fogarasiu
notariu cercnalu.

D i v e r s e .

(Princes'a Elisabet'a de Braganza) soçi'a locotenentulu Dom Miguel de Braganza, a repausatu in 7 l. c. in urm'a unei faceri nenorocite. Ea a fost fic'a printiulu Maximilianu de Thurn-Taxis si nepóta imperatesei Austriei. Din caus'a mortii ei imperatesa care era gat'a a plecá si acuma cá in toti anii la Angli'a, si-a amanatu caletori'a.

(Concertulu capelei orasianesci.) Aséra capela orasianésca sub conducerea bravulu ei maiestru Anton Brandner, a datu in sal'a hotelulu Nr. 1, unu concertu, la care ocaziune a esecutatu mai multe compositiuni noue intre cari si o Hora, compusa de d. Grigorie Ventura si numita „Hor'a Sinaei“. Acést'a Hora, pe care d. Ventur'a a dedicat'o Mariei Sale Regale Dómnei este un'a din cele mai frumóse din câte s'au compusu in anii din urma, ea este fórtu melodiósá si esprima multu sentimentu cu multa dulcétia, de aceea a si placutu fórtu multu publiculu care a aplaudat'o si a cerutu se fia repetata. Instrumentatiunea si esecutarea Horei a fost de tóta laud'a. D. Brandner ne-a preparatu multa placere si prin celelalte piese, cari tóte au fost aplaudate.

(Si tu Brute!) Ministrulu de finance imperiálu d. de Szlavy, a donatu iu favórea scólei poporale ce este a se edificá in comun'a Zsitva-Uifaleu (comitatulu Baciu) loculu de ziditu, intregu materialulu si sum'a de 200 fl. v. a. D. Szlavy a declaratú totodata, cá la casu candu comun'a ar' castigá unu invetiatoriu, care se lucre cu succésu pe terémulu maghiarisarei, este gat'a a contribui spre marirea salariulu invetiatorulu pe fiacare anu 100 fl. v. a. („Pester Journal.“)

(Stabilimentu de arte si industria.) Mai multi cetatieni din Galati au luatu initiativ'a fundarii unui stabilimentu de arte si industria. Acestu stabilimentu, dupa cum spune „Post'a“, se compune din atelierese urmatóre: Forje, Mecanica si Fondarie, Lemnarie (Templaria, Dulgheria, Butnaria, Carutiarie), si sculptura. Scóla de desennu pentru adulti. Subscierile se facu cu activitate. Indata ce se voru subserie 100 actiuni celu puçigu, se va constitui Societatea.

(Venatóre.) Luni, 26 Ian. Domnitoriulu Carolu a facutu o venatóre in padurile de la Dumitrana, din plasa Sabarului, la care au luatu parte E. E. L. L. D. Comite Hojos ministru alu Austro-Ungariei si d. Petronievici, ministru alu Serbiei, mai mlti d-ni senatori, deputati si alte persóne de distinctiune, peste totu aprópe 40 venatóre.

